

יום ה', כ"ד בשבט תשס"ח (31 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

קשה לא לקשור את הסערה החומרית – הרוחות, הסופות, השלג והגשם - של היממה האחרונה עם הסערה הנפשית המתחוללת בציבור בעקבות פרסום הדו"ח הסופי של ועדת וינוגרד. אך אין אנו צד לחשבונותיו של הקב"ה. יודעים רק דבר אחד - האמונה ש"כל דרחמנא עבד - לטב עביד": כל מה שה' עושה, לטוב הוא עושה, שגם זו לטובה, ואין לערער על כך.

עם זאת... העם היושב בציון נראה לפעמים כאילו הוא שוכח את "**הנורמות המיוחדות**" של העם הזה. הוא אמנם מוכן כתמיד לתת ביקורת וכן לקבלה. אך אילו זה היה המאפיין העיקרי שלנו, היינו מזמן חלילה מתפרקים ונפרדים איש מאחיו, איש מרעהו, ואז מה אנו ואנא פנינו...? אלא, שרק לפעמים "שוכחים" את הדבר שהופך אותנו להיות עם – **קבלת התורה**. אם את עשרת הדיברות קבלנו בפרשת "יתרו" בשבת שעברה, הרי השבת, פר' "משפטים", מקבלים עוד הרבה מצוות, רובן מן הסוג שבין אדם לחברו. בסיום הפרשה אנחנו מקבלים על עצמנו את עול התורה כולה באימרה מיוחדת במינה: "**נעשה ונשמע**" – כאחד שקונה את הסחורה מבלי לבדוק קודם...

"ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע." [שמות כ"ד 7]

כשנגלה המקום לתן תורה לישראל, לא על ישראל בלבד הוא נגלה, אלא על כל האומות. בתחילה הלך אצל בני עשו ואמר להם: מקבלים אתם את התורה? אמרו לו: מה כתוב בה? אמר להם: **לא תרצח**. אמרו לפניו: ריבוננו של עולם, כל עצמו של אותו אביהם רוצח הוא ("והידיים ידי עשו") ולא הבטיחו אביו אלא על החרב ("ועל חרבך תחיה")- אין אנו יכולים לקבל את התורה.

הלך לו אצל בני עמון ומואב ואמר להם: מקבלים אתם את התורה? אמרו לו: מה כתוב בה? אמר להם: **לא תנאף**. אמרו לפניו: רבנו של עולם, כל עצמם של אותם האנשים אינם באים אלא מניאוף ("ותהרין שתי בנות לוט מאביהן וגו'")- אין אנו יכולים לקבל את התורה. הלך לו אצל בני ישמעאל, אמר להם: מקבלים אתם את התורה? אמרו לו: מה כתוב בה? אמר להם: **לא תגנוב**. אמרו לפניו: רבנו של עולם, כל עצמם של אותם האנשים אינם חיים אלא מן הגנבה ומן הגזל ("פרא אדם, ידו בכל ויד כל בור")- אין אנו יכולים לקבל את התורה. לא היתה אומה באמות שלא הלך ודיבר ודפק על פתחה, אם ירצו ויקבלו את התורה. ואחר כך בא לו אצל ישראל, אמרו לו: "**נעשה ונשמע**", זהו שאמר: "**ימינו בא זרח משעיר למו, הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש, מימינו אש דת למו**". [ספר האגדה, נ"ח]

יש להבין לכאורה מדוע אומות העולם לא רצו לקבל את התורה. נכון הדבר שאותם דברים שאמר הקב"ה שכתוב בה, קשה להם מצד טבעם לקיימם, אך התורה יש בה עוד המון מצוות שאולי הם כן יוכלו לעמוד בהן, ואם כן – צריכים להבין מדוע סירבו לקבלה?

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

ב"ש): 16 ⁵²	(י-ם): 16 ³⁸	(ת"א): 16 ⁵²	(חיפה): 16 ⁴²	כניסת השבת
ב"ש): 17 ⁵¹	(י-ם): 17 ⁵¹	(ת"א): 17 ⁵³	(חיפה): 17 ⁵¹	צאת השבת

פרשת השבוע: "**משפטים**" [שמות כ"א 1 – כ"ד 18] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', כ"ד בשבט תשס"ח (31 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

העניין יתבאר על המשל הבא:

לאב אחד היו כמה בנים. את אחד מהם הוא אהב אהבה יתירה ורצה להעניק לו כל טוב. אולם הוא לא היה יכול לפעול בריש גלי לתת לו מאוצרותיו, ואילו לשאר הבנים לא לתת. לכן, הוא החליט לפעול למענו באופן הבא: לאותו אב היה מכרה זהב שלאחר עבודה קשה ניתן היה להפיק ממנו עפרות זהב, ולאחר מכן לזקק אותן, עד שלאחר השקעה גדולה יצא זהב טהור שערכו רב ביותר. האב לימד את בנו האהוב כיצד חופרים במכרה, כיצד מוציאים את עפרות הזהב וכיצד מזקקים אותן. הוא גם הסביר לו באלו כלים משתמשים ומהי תכליתו של כל כלי.

לאחר מכן, הוא קרא לכל בניו ואמר להם שיש לו מכרה שניתן למצוא בו זהב והוא מוכן ליתנו לכולם. הבנים האחרים בראותם את רוב התלאה הנדרשת להפיק הזהב ואת העבודה שהם אינם מכירים כלל את המלאכה, לא הסכימו לקבל מתנה זו, וממילא היא נפלה לידיו של הבן האהוב ללא כל קנאה מצד יתר הבנים.

על פי משל זה, מסביר ה"חתם סופר" [הרב **משה סופר** (1762 - 1839)], ניתן להבין את מעלתם של ישראל ואת חמדתה של תורתנו הקדושה. התורה מונחת בפני כל מי שרוצה לבוא ללומדה, ואף-על-פי כן מתעסקים בה רק ישראל. הסיבה לכך היא שהקב"ה הטביע בנשמתם של ישראל את התכונה והיכולת להעמיק בתורה ולגלות את עומקה ואת צפונותיה. לכן, רק הם מוכנים לגשת ללימוד התורה ולהתעמק בה. העמים האחרים אינם מנסים לעשות זאת, והיא נשארת עבורם כאבן שאין לה הופכין.

כעת מובן מדוע לא רצו אומות העולם לקבל את התורה, כי רק בעם ישראל הטביע ה' יתברך במעמד הר סיני את הכח ואת היכולת להבין את התורה, ואילו אצל אומות העולם אדרבה – נתן להם ה' ית' פתח פתוח ופירצה כדי **לא** לזכות בתורה הקדושה. לפיכך, אמר להם שכתוב בה דברים שקשה להם מצד טבעם לקיימן, והם חשבו שכל התורה קשה לביצוע. וכל זאת היה ממפעלות תמים דעים כי רצה הקדוש-ברוך-הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות.

[**"תורה וחיים"**]

שבת שלום ומבורך,
ברברה, מרדכי וב"ב

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי."

מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 16 ⁵²	(י-ם): 16 ³⁸	(ת"א): 16 ⁵²	(חיפה): 16 ⁴²
צאת השבת	(ב"ש): 17 ⁵¹	(י-ם): 17 ⁵¹	(ת"א): 17 ⁵³	(חיפה): 17 ⁵¹

פרשת השבוע: **"משפטים"** [שמות כ"א 1 – כ"ד 18]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של **כל חיילי צה"ל**.